

РЕШЕНИЕ

№ 1097

София, 28.11.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ ОБЛАСТ - ПЪРВИ СЪСТАВ, в заседание на седми ноември в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МАРИЯ ПОПОВА

при секретар
на прокурора
от

Таня Тодорова

и с участието

изслуша докладваното

МАРИЯ ПОПОВА

АДМИНИСТРАТИВНО ДЕЛО № 940/2016.

Производството е по реда на чл.145–178 АПК, вр. чл.40, ал.1 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба на Ю.Г.М. от гр. Б., срещу Мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. № ЗДОИ -9/19.08/2016 на Кмета на Община Божурище. Жалбоподателят счита оспорения отказ за незаконосъобразен, като твърди, че на осн.чл.4, ал.1 от ЗДОИ има право на достъп до поисканата информация, респ. няма правно основание този достъп да му бъде отказан. Иска отмяната на оспорения отказ и решаване на делото по същество, като ответникът бъде осъден да му предостави исканата информация.

В с.з., жалбоподателят се явява лично и с адв.Т., който поддържа жалбата, представя писмени бележки с подробно развити доводи за нейната основателност и претендира разноски.

Ответникът- кметът на община Божурище чрез юриск. С. излага съображения за недопустимост на жалбата, тъй като същата не отговаряла на изискванията на чл. 150, ал. 1, т. 5 от АПК. Моли жалбата да бъде оставена без разглеждане и да се прекрати производството по делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска окръжна прокуратура редовно уведомена, не се представлява и не прави искане за встъпване в настоящето производство.

Административен съд София област, I-ви състав като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 149,ал.2 от АПК, от активно легитимирано лице и при наличието на правен интерес от търсената защита .

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Административното производство е иницирано със заявление с входящ номер ЗДОИ-9/19.08.2016, подадено в Община Божурище от Ю. Г. М., за предоставяне на следната информация : списък на всички съдебни дела, по които община Божурище е била страна за периода от 01.01.2007г. до 15.08.2016г., в какъв размер са направените от общината разноски по делата и каква е общата стойност на изплатените като обезщетение суми в резултат на осъдителни присъди. Посочена е и предпочитана форма и начин за предоставянето на информацията- на технически носител.

В срока по чл.28 от ЗДОИ, а именно 02.09.2016год. не е налице произнасяне по така подаденото заявление. Жалбата е подадена чрез Община Божурище 28.09.2016год.

При така установената фактическа обстановка съдът извежда следните правни изводи за основателност на жалбата:

Преди всичко, настоящият състав намира за неоснователни твърденията на процесуалните представители на ответника по оспорването, че жалбата не отговаря на изискванията на чл. 150, ал. 1, т. 5 от АПК. В обстоятелствената част на жалбата, с която съдът е сезиран и същата е подадена чрез органа, изрично е посочено заявлението, с което е поискан достъп до

обществена информация /освен това, ако на органа не му е било ясно по коя заявление е подадена жалбата, защо е приложил именно заявление входящ номер ЗДОИ-9/19.08.2016 в Община Божурище, а не някое друго/.

Още повече, с оглед твърдението за наличието на „ надделяващ обществен интерес“ и предвид липсата на легално определение за понятието , както и многообразието от житейски ситуации, които да сочат на такъв интерес, субектите на задължението по [чл. 3, ал. 1 ЗДОИ](#) са длъжни в случаите, когато считат, че не следва да удовлетворят заявления за достъп, в които се твърди наличие на "надделяващ обществен интерес", да изискват уточнение защо заявителите считат, че такъв е налице. След уточнението и предвид същността му, те могат да поискат съответно доказателства за интерес или, при твърдение за наличие на уредените в [§ 1, т. 5](#) и [6 ДР на ЗДОИ](#) законови презумпции, да приемат наличието му без специално доказване.

В обхвата на понятието "обществена информация" попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по [ЗДОИ](#) субекти по аргумент от разпоредбата на [чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ](#), която предписва, че обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица.

Следователно, за субектите по [чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ](#), какъвто несъмнено е кметът на Община Божурище, в качеството му на местен едноличен орган на изпълнителната власт с обща компетентност, е регламентирано задължение да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случаите, когато задължените субекти по [чл. 3 от ЗДОИ](#) не се произнесат в срок по подадено пред тях заявление за достъп до обществена информация, е налице мълчалив отказ по смисъла на [АПК](#), който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Съгласно разпоредбата на [чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от ЗДОИ](#), заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране и в този срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

Издаването или не на административен акт, вкл. под формата на мълчалив отказ, законът задължително свързва със съществуващо по закон задължение на органа за това. Само в случаите, когато такова задължение не съществува, не може да възникне фигурата на "мълчаливия отказ" по смисъла на [чл. 58 АПК](#).

Нормата на чл. 38 от ЗДОИ определя съдържанието на решението за отказ, а с чл. 39 от ЗДОИ са дадени указания как да бъде съобщено това решение на заявителя. Следователно, единствената призната от закона възможност за процедиране на задължения субект е да постанови решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, като писмено уведоми молителя за това свое решение. Изискването за писмено произнасяне представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, като излаганите от органа мотиви имат двойко значение - с излагането им се довеждат до знанието на страните съображенията на административния орган, с което се подпомагат страните при избора и изграждането на защитата им, и от друга страна се улеснява упражняването на съдебния контрол за законосъобразност.

Оспореният мълчалив отказ за достъп до обществена информация е постановен в противоречие с предписаната от специалния закон-ЗДОИ форма. След като административния орган е бил сезиран със заявление по чл.24 от ЗДОИ, същия е следвало да се произнесе в сроковете по чл.28 от същия закон. Съгласно чл.38 от ЗДОИ в решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване.

Следователно задължения субект-в случая кмета на Община Божурище, дължи изрично

произнасяне по съответното заявление за достъп до обществена информация с акт, в който мотивирано да посочи фактически и правни основания за евентуален отказ. Анализът на разпоредбите на чл.34-чл.39 от ЗДОИ показва, че законодателят е предоставил само една възможност за процедиране на административния орган в качеството му на задължен субект да постанови с изричен акт решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация при подадено заявление по чл.24 от ЗДОИ.

С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 39 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, Кметът на Община Божурище е длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото заявление за достъп до обществена информация. Мълчалив отказ по [ЗДОИ](#) е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по [ЗДОИ](#).

Достъпът до официална обществена информация, която се съдържа в нормативен акт или за която това е предвидено със закон или по решение на органа, се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение- когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи- [чл. 13, ал.2 ЗДОИ](#).

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по [чл. 37, ал.2 ЗДОИ](#), регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал.2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Исключение от посоченото правило е допустимо при наличие на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, като във всеки конкретен случай, за да се позове разпоредбата на [чл. 37, ал.2, т.1](#) и [т.2 ЗДОИ](#) задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в [§ 1, т.5 ДР ЗДОИ](#). В случая ответникът не е обсъдил налице ли е хипотезата на надделяващ обществен интерес и не е изложил мотиви в тази насока, въпреки че е бил длъжен да го направи, предвид разпоредбата на [чл. 31, ал.5 ЗДОИ](#).

При всички случаи обаче, дори и да не е налице посоченото изключение, както бе посочено по-горе задълженият субект дължи предоставяне на исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице- [чл. 31, ал.4 от ЗДОИ](#).

По изложените съображения, жалбата на Ю. Г.М. е основателна, като обжалваният мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. № ЗДОИ - 9/19.08/2016 на Кмета на Община Божурище отменен само на това основание без съдът да се произнася по същество, а преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по подаденото до него заявление с изричен акт в срока по чл.28 от ЗДОИ, съобразно мотивите в настоящото решение.

Предвид изхода на спора и на осн.чл.143, ал.1 от АПК, община Божурище следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 310 лева, от които- 10 лева

внесена държавна такса и 300 лева- договорено и внесено възнаграждение за процесуално представителство.
Водим от горното и на основание чл. 172,ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София област, първи състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. № ЗДОИ -9/19.08/2016 на Кмета на Община Божурище на Ю. Г. М..

ВРЪЩА преписката на Кмета на Община Божурище за произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА община Божурище да заплати на Ю. Г. М. разноските по делото в размер на 310/триста и десет/ лева.

Решението подлежи обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване н преписи.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ МАРИЯ ПОПОВА